

er stillet og nu vedtaget, om Indførelse af en Ejendomsskyld i Forbindelse med Ophevelse af Bygningsafgiften, medføre, at Ejerne af faste Ejendomme i Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne ville komme til at udrede betydelig mindre af de faste Ejendomme end tidligere, og dette bør efter Flertallets Mening ikke blive til Fordel for Ejendomsbesidderne, men til Fordel for Kommunerne. Det bør være saaledes, at Kommunerne i deres Helhed faa Fordel af denne Omordning af Beskatningen, og derigennem faa selvfølgelig Ejendomsbesidderne deres Fordel deraf, saa sandt som de deltage i alle de Udgifter, som Kommunen i det hele taget har. Flertallets Forslag gaar altsaa ud paa, at man i Kjøbenhavn skal ligne til Kommunen indtil $\frac{3}{4}$ pro mille paa Ejendomsskyld. Derved vil man lægge Beslag paa omtrent hele den Forskel, der er mellem den nuværende Bygningsafgift og den Ejendomsskyld af 1,2 pro mille, som det Lovforslag, vi før behandlede, tilsigter at indføre ogsaa for Kjøbenhavn. Denne Forskel er det altsaa her foreslaaet, at man skal kunne ligne paa de faste Ejendomme i Kjøbenhavn, som bidrage til Udredelse af Kommunens almindelige Udgifter. — For Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende foreslaar man derimod ikke, at dette skal være en Tvang; det skal ikke være saaledes, at det paa-bydes, at en saadan Paaligning skal finde Sted, idet Forholdene i adskillige Købstæder ere saadanne, at det maaske ikke vilde være ganske hensigtsmæssigt at gøre det som en Befaling, hvorimod man overlader det til Kommunalbestyrelserne at vedtage dette og faa Ministerens Sanktion derpaa, og derefter vil det saa kunne lade sig gøre.

Der er i Betænkningen gjort nogle Bemærkninger om et Forslag, der er stillet eller hører med til, hvad der er vedtaget af Folketinget, nemlig at den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn ikke skulde kunne overstige 2 pCt. uden Samtykke fra Lovgivningsmagtens Side. Da denne Bestemmelse blev vedtagen nede i Folketinget, var man ikke bekendt med, hvad der ogsaa først senere er indtruffet, nemlig at Kjøbenhavns Kommune har vedtaget at optage et meget stort Laan, et Laan paa 40 Mill. Kr., hvis Forrentning og Afdrag maa antages at ville koste omtrent 2 Mill. Kr. om Aaret. Det vil være fuldstændig umuligt, at man vil kunne komme igennem med 2 pCt. Indkomstskat, naar man skal udrede et saa stort Beløb som dette. Jeg

bemærker, at den ene Procent af Indkomstskatten her i Kjøbenhavn er omtrent 1,200,000 Kr.; ærede Medlemmer ville deraf kunne se, at det slet ikke kan lade sig gøre at komme igennem med en Paaligning af 2 pCt. Da dette nu altsaa maa anses for ganske umuligt, og Vanskelighederne derved eller Umuligheden deraf paa ingen Maade vilde blive afhjulpen ved det Forslag, som Folketinget havde stillet og vedtaget med Hensyn til et Beløb, der skulde overføres til Kjøbenhavn fra Statens Side, nemlig 1,686,000 Kr., hvilket jo er betydelig under de 2 Mill. Kr., som alene det ny Laan vil koste, har Flertallet ikke dristet sig til at komme med et lignende Forslag, om hvilket vi maatte erkende, at det strider ganske imod, hvad der overhovedet er muligt at føre igennem.

Uden for Betænkningen har jeg som Ordfører tilladt mig at stille to Ændringsforslag. Det ene gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Andragende af Kommunalbestyrelsen i en Købstad eller Handelsplads at udvide Beskatningsreglerne for Kjøbenhavn til at gælde for vedkommende Købstad eller Handelsplads. Dette Ændringsforslag er fremkommet i Henhold til et Andragende fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Denne har i et til Regering og Rigsdag stilet Andragende, som alle ærede Medlemmer ville have modtaget, ønsket en saadan Forandring, idet det nære Forhold mellem Frederiksberg og Kjøbenhavn gør det i høj Grad ønskeligt, at Ligningsreglerne maatte være de samme for Frederiksberg som for Kjøbenhavn. Da jeg fandt, at dette var fuldkomment i sin Orden og fuldkommen rigtigt, at man i alt Fald maatte lade Kommunalbestyrelsen, naar den ønskede det, fremsætte Anmodning derom til Regeringen og derefter faa det gennemført, har jeg bragt dette frem for Udvalgets Flertal, og jeg fik der Tilslutning endogsaa i den Grad, at man ønskede, at en lignende Bestemmelse maatte tages ogsaa for andre Handelspladser og Købstæder i Landet. Derfor har Forslaget faaet dette omfattende Indhold, som det nu har, at det af Kommunalbestyrelserne i hver Købstad og Handelsplads kan vedtages, at disse Regler skulle anvendes, og at de saa kunne andrage om Sanktion derpaa fra den højtærede Indenrigsministers Side. — Det andet Ændringsforslag uden for Betænkningen gaar kun ud paa at give Lovforslaget en anden Titel. Det vil nemlig ikke være fuldkommen adækvat og rigtigt at kalde det „Forslag til Lov om Kom-